

A kecskeméti márciusi ifjak

175 évvel ezelőtt, 1848 márciusában az ország nemcsak a természet újjáéledését ünnepelte, hanem a forradalom kirobbanását is. A hírek futótűzként terjedtek, Kecskemétet március 16-án érték el. Ez egy csapásra felkavarta a város addig nyugodt és békés életét. Több tucat honatya az esti órákat elmélyült tanácskozással töltötte. Másnap Nagy Lajos főbíró ismertette a tanácsban a „... közelebbi pesti nagyszemű népmozgalomról vett tudósításokat ...”

A jegyzőkönyvi kivonat szerint „a forradalom híre a helybeli lakosság között is hirtelen elterjedvén, köz lelkesedéssel fogadtatott.” A tanács bizottságot alakított, amelynek tagjai feladatuk kapták, hogy a megyei közgyűlésen követeljék: tegyék lehetővé, hogy a város mind ott, mind az országgyűlésen képviseltethesse magát. A gyűlés egyhangúlag elfogadta a 12 pontot is és elhatározta: küldöttséget indít Pozsonyba, hogy a pontok törvénybe foglalását javasolja az országgyűlésnek.

Folytatás a 2. oldalon

A Kodály Iskola alapítója

100 évvel ezelőtt, 1923. március 17-én született Nemesszeghy Lajosné Szentkirályi Márta ének- és zenetanár, iskolaigazgató, akinek tudatos iskolaépítő és minden akadályt legyőző áldozatos munkájának köszönhetően jött létre Kecskeméten az ország első ének-zenei általános iskolája.

Nemesszeghy Lajosné Szentkirályi Márta Budapesten látta meg a napvilágot. Mindkét szülői ágon kecskeméti, illetve Kecse-

mét környéki származással bírt. Édesapja a kecskeméti jogakadémia hallgatója és a helyi kórus tagja volt. Tanulmányai befejezése után Szekszárdra került, ahol megyei aljegyzői kinevezést kapott. Családjá is követte, ezért Szentkirályi Márta ott végezte el az elemi és a polgári iskolát 1929-től 1937-ig. Édesanyja a család anyagi nehézségei miatt nem tanulhatott, de gyakran helyettesítette nagyapját vagy nagybátyját azok tanítói állásában.

1942-ben jött Kecskemétre, ahol szeptember 23-án tette

Nemesszeghy Lajosné Szentkirályi Márta

le az egyházi tisztségviselőket az esküjét a Horthy Miklós Református Tanítóképző Intézetben.

Folytatás a 3. oldalon

A fáradhatatlan buzgalmú lelkész

200 éve, 1823. március 10-én, Kecskeméten született Vállaji Sipos Pál református lelkész, helyettes püspök. Alsó és felsőfokú tanulmányait szülővárosában, a református gimnáziumban végezte. Itt lett tanár is 1847-ben. A magyar érzelmű ifjú az 1848-as szabadságharc kitörésekor lelkesítő szónoklataival buzdította az ifjúságot. Kecskeméten ekkor írta Nemzeti dalát, melyet az egész városban énekeltek. Kossuth felhívása a magyar ifjakat zászló alá szólította. Vállaji Sipos Pál önkéntes nemzetőrként, majd honvéd gyalogos katonaként és végül huszárként végigharcolta a szabadságharcot. Károlyi István huszárezredében részt vett az isaszegi és a turai ütközetekben is, ahol majdnem életét is adta a honért. Súlyos sérüléseket szenvedett: 17 orosz szuronydöfés nyomait ke-

zelték testén. Halálát is végül ezek a sebek okozták. Erdemeiért hadnagyi kitüntetésben részesült, gróf Ráday Pál őrnagy személyesen adta át Sipos Pálnak a hadnagyi kinevezést.

A szabadságharc leverése után teológiai tanulmányait befejezte. 1855-ben a főtí református gyülekezet lelképásztorául választotta. 1866-ban tanácsbíró, 1871-től alesperes, 1884-től helyettes püspök lett. Mint konventi tag részt vett az 1881. évi debreceni, majd az 1891. évi budapesti zsinaton. Halála napja, 1892. május 9. a református egyház és Fót történetébe is beíródott: „Sipos Pál ezen egyháznak 1855-től fogva nagy tudományú, mély bölcsességű, fáradhatatlan buzgalmú, s mondhatni újjáalkotó lelkésze elszólította az élők közül, hogy beszámoljon a mennyi Atya előtt, akinek hű szolgája

lenni a rábízott talentumokkal híven sáfárkodni teljes erejéből igyekezett.”

A főtí református temetőben lévő sírját az Országos Millenniumi Emlékbizottság a szabadságharc 150. évfordulóján Nemzeti Emlékhellyé nyilvánította. Vállaji Sipos Pált 2012 márciusában Fót város posztumusz díszpolgárává választotta.

Folytatás a 6. oldalon

Vállaji Sipos Pál

